

Kostelijk vermaak in Avondrood

Avondrood van Het Werkteater door Toneelgroep Plankeniers. Regie: Peter van Bokhorst. Gezien: première 11 november Theater Plankeniers Huisen. Nog te zien van 14/11 t/m 30/11 www.plankeniers.nl

Meneer Zijlstra gaat wonen in Huize Avondrood. Van de wuftige directeur krijgt hij een onpersoonlijke introductie. Hoorbaar zegt mevrouw van Draden met steunkousen dat ze Zijlstra wel een lekker ding vindt. Ze is net een kind want over Bep flapt ze eruit dat ze stinkt. Even later krijgt meneer van Geffen te horen dat hij weer alles mag eten. Hij is opgegeven, al heeft hij het zelf niet door. Ouderdomsgekte, eenzaamheid, ruzie maken, maar ook troosten, het wordt allemaal als normaal gevonden in toneelstuk 'Avondrood'. Deze tragikomedie is oorspronkelijk een productie van Het Werkteater (1970-1985) dat stukken maakte met thema's als demantie, kanker, (geestelijk) gehandicapt zijn, en psychische ziektes. Onderwerpen die dicht bij gewone mensen liggen en waarop destijds veel taboe rustte. 'Avondrood' gaat over de schaduwzijde van de ouderdom. Het realisme in dit stuk is overdreven, maar het weerspiegelt hard en komisch het leven van bejaardentehuisbewoners en ons eigen mogelijke toekomstbeeld.

Toneelgroep Plankeniers

Foto Roy Hazes

speelt 'Avondrood' onder regie van Peter van Bokhorst. Het Werkteater staat voor spelen zonder schaamte. Pijnlijke momenten, hoe direct en plat ze vaak ook zijn, ze kunnen je diep raken. Van Bokhorst weet ons met zijn eigen regiesignatuur en goede spelers in 'Avondrood' ook te ontroeren en kostelijk te vermaken. Alleen in deze versie ligt de emotie meer in het komische. In het origineel komt er een flinke tiener de mannen interviewen voor haar schoolproject, maar hier zijn het twee jonge meisjes.

Lekker, maar de relatie tussen oude mannetjes en jonge meiden is minder spannend. Wel boeiend is de hilarische scene

waarin twee oudjes niet opwindend zoeken in seks maar in poepen. Bijna ieder figuur in dit bejaardentehuis lijdt aan ouderdomsgekte. Hun verhalen eindigen met vreselijke waanideeën, bijvoorbeeld over een dodelijk ongeluk van een kind. Zulke ontboezemingen horen met genuanceerd spel pijnlijk voelbaar te zijn, alleen dat gevoel is er nog niet. Wel is dit spel te zien bij Bokhorst als heer Osdorp. Als hij over zijn eenzaamheid praat is zijn spel meesterlijk klein. Op de bonte avond wordt een pijnlijk levenslied gezongen en eindigt deze in een drama. Komisch, tragisch, maar menselijk gewoon.

RUDOLF HUNNIK

Van Bokhorst weet ons met zijn eigen regiesignatuur en goede spelers in 'Avondrood' ook te ontroeren en kostelijk te vermaken.

boeiend is de hilarische scene waarin twee oudjes niet opwindend zoeken in seks maar in poepen.

Wel is dit spel te zien bij Bokhorst als heer Osdorp. Als hij over zijn eenzaamheid praat is zijn spel meesterlijk klein.

Op de bonte avond wordt een pijnlijk levenslied gezongen en eindigt deze in een drama. Komisch, tragisch, maar menselijk gewoon.